2026/667

18.3.2026

REGULAMENTUL (UE) 2026/667 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 martie 2026

de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1119 în ceea ce privește stabilirea unui obiectiv climatic intermediar al Uniunii pentru 2040

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) În urma primei evaluări la nivel mondial realizată în temeiul Acordului de la Paris ([3]), încheiat în cadrul Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice de la sfârșitul anului 2023, s-a constatat că părțile pun în aplicare politici climatice din ce în ce mai eficace, dar că sunt necesare acțiuni suplimentare urgente pentru ca lumea să se înscrie pe deplin pe calea îndeplinirii obiectivelor Acordului de la Paris.

(2) Prin adoptarea Regulamentului (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]), Uniunea a înscris în legislația sa un obiectiv obligatoriu de realizare a neutralității climatice la nivelul întregii economii până în 2050, emisiile nete de gaze cu efect de seră fiind reduse astfel la zero până la data respectivă, precum și obiectivul de a se ajunge la emisii negative în perioada ulterioară. Regulamentul respectiv a mai stabilit un obiectiv climatic intermediar obligatoriu al Uniunii pentru 2030 și a prevăzut stabilirea unui obiectiv climatic intermediar la nivelul întregii Uniuni pentru 2040.

(3) Ținând seama de avizul științific al Consiliului științific consultativ european privind schimbările climatice (denumit în continuare „Consiliul consultativ”) și pe baza unei evaluări detaliate a impactului, Comisia a prezentat, în comunicarea sa din 6 februarie 2024 intitulată „Asigurarea viitorului nostru. Obiectivul climatic al Europei pentru 2040 și calea către neutralitatea climatică până în 2050 pentru o societate durabilă, justă și prosperă”, un obiectiv recomandat de reducere cu 90 % a emisiilor nete de gaze cu efect de seră pentru 2040 în comparație cu nivelurile din 1990.

([1]) JO C, C/2026/37, 16.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/37/oj.
([2]) Poziția Parlamentului European din 10 februarie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 5 martie 2026.
([3]) JO L 282, 19.10.2016, p. 4.
([4]) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

(4) Pentru a propune obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040, Comisia a luat în considerare următoarele elemente: cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, inclusiv cele mai recente rapoarte ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și ale Consiliului consultativ; impactul social, economic și de mediu, inclusiv costurile lipsei de acțiune; necesitatea de a asigura o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social pentru toți; rentabilitatea și eficiența economică; competitivitatea economiei Uniunii, în special a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) și a sectoarelor care sunt cele mai expuse la relocarea emisiilor de carbon; cele mai bune tehnologii disponibile, eficiente din punctul de vedere al costurilor, sigure și scalabile; eficiența energetică, inclusiv principiul „eficiența energetică înainte de toate"; accesibilitatea prețurilor energiei și siguranța alimentării cu energie pentru toate statele membre; echitatea și solidaritatea între statele membre și în interiorul acestora; necesitatea de a asigura eficacitatea de mediu și o evoluție graduală în timp; necesitatea de a menține, gestiona și îmbunătăți absorbanții naturali pe termen lung și de a proteja și reface biodiversitatea, inclusiv în mediul marin; necesitățile și oportunitățile în materie de investiții; evoluțiile internaționale și eforturile întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris și a obiectivului final al Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice; și informațiile existente despre bugetul orientativ estimat al Uniunii privind gazele cu efect de seră pentru perioada 2030-2050.

(5) Pentru a atinge obiectivul climatic pentru 2040, este esențial, printre altele, să se pună pe deplin în aplicare cadrul de politici convenit pentru 2030; să se asigure competitivitatea și reziliența industriei europene și să se ofere sprijin pentru a le consolida și stimula; să se asigure existența unor sisteme alimentare durabile, precum și reziliența comunităților rurale și securitatea alimentară prin intermediul unui sector agricol european durabil și solid; să se asigure parcursuri de tranziție bazate pe cele mai bune tehnologii disponibile, eficiente din punctul de vedere al costurilor, sigure și scalabile; și să se pună un accent mai mare pe o tranziție justă pentru regiunile, sectoarele și gospodăriile vulnerabile afectate, care să nu lase pe nimeni în urmă, de exemplu prin sprijin din partea Fondului social pentru climă ([5]), în tranziția către neutralitatea climatică. Mai mult, este esențial să se asigure o concurență loială cu partenerii internaționali și să se utilizeze în mod eficient toate instrumentele economice ale Uniunii pentru a descuraja și contracara practicile comerciale neloiale, să se decarbonizeze sistemul energetic printr-o abordare neutră din punct de vedere tehnologic, care să includă toate soluțiile energetice cu emisii zero și cu emisii scăzute de dioxid de carbon [inclusiv energia din surse regenerabile, energia nucleară, eficiența energetică, stocarea, captarea și stocarea dioxidului de carbon (CSC), captarea și utilizarea dioxidului de carbon (CUC), absorbția dioxidului de carbon, energia geotermală și hidroenergia, soluțiile bioenergetice durabile și toate celelalte tehnologii energetice actuale și viitoare care contribuie la obiectivul zero emisii nete], să se reducă dependența de importuri și să se diversifice sursele Uniunii de materii prime critice și să se organizeze un dialog strategic privind cadrul post-2030 cu toate sectoarele relevante, inclusiv industria și transporturile.

(6) În concluziile sale din 23 octombrie 2025, Consiliul European a afirmat că sporirea competitivității Uniunii, consolidarea rezilienței acesteia și promovarea tranziției verzi sunt obiective care se consolidează reciproc și care trebuie urmărite împreună și a solicitat intensificarea urgentă a eforturilor de asigurare a aprovizionării cu energie curată și la prețuri accesibile și de construire a unei veritabile uniuni energetice înainte de 2030, inclusiv prin mobilizarea noului grup operativ pentru uniunea energetică, precum și accelerarea lucrărilor menite să reducă prețurile la energie și să sprijine producția durabilă de energie pe plan intern în Uniune. În vederea asigurării unei tranziții în direcția neutralității climatice care să fie echitabilă și justă, pragmatică și echilibrată din punct de vedere social și cu un bun raport cost-eficacitate, ținând seama de diferitele circumstanțe naționale, investițiile din sectorul privat și cele din sectorul public, inclusiv cele efectuate prin finanțare din partea Uniunii, vor fi un factor de sprijin strategic pentru tranziția curată, de pildă prin susținerea și accelerarea implementării și a comercializării tehnologiilor inovatoare în toate statele membre, prin sprijinirea accesului la reînnoirea și decarbonizarea industrială, a producției de tehnologii curate și a modernizării sistemelor energetice, precum și prin furnizarea de soluții la prețuri accesibile pentru toate sectoarele economice și pentru cetățenii din întreaga Uniune. Pactul pentru o industrie curată, lansat în comunicarea Comisiei din 26 februarie 2025 intitulată „Pactul pentru o industrie curată: o foaie de parcurs comună pentru competitivitate și decarbonizare", stabilește condițiile pentru o tranziție reușită, punând accentul atât pe decarbonizare, cât și pe reînnoirea industrială, ceea ce va contribui la stimularea cererii de produse „fabricate în Europa", și înființează totodată mecanisme de sprijin pentru industria europeană, printre care o bancă de decarbonizare industrială și noul cadru simplificat în materie de ajutoare de stat.

([5]) Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de instituire a Fondului social pentru climă și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1060 (JO L 130, 16.5.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/955/oj).

(7) Consiliul European a amintit în concluziile sale din 23 octombrie 2025 necesitatea urgentă de a se intensifica eforturile colective pentru asigurarea reînnoirii, modernizării și decarbonizării industriale a Europei într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic. În acest context, a subliniat că ar trebui să se acorde o atenție deosebită industriilor tradiționale, în special celei a autovehiculelor, a transportului maritim și a aviației, precum și industriilor mari consumatoare de energie, cum ar fi industriile siderurgică, metalurgică și chimică, industria cimentului, industria sticlei și ceramicii, precum și industria celulozei și hârtiei, astfel încât acestea să rămână reziliente și competitive pe o piață mondială și într-un mediu geopolitic dificil. În acest sens, Consiliul European a salutat propunerea Comisiei de a proteja sectorul siderurgic european împotriva efectelor inechitabile ale supracapacității mondiale. Acesta a salutat intenția Comisiei de a da curs reexaminării prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]) și a solicitat prezentarea rapidă a respectivei propuneri, ținându-se cont de neutralitatea tehnologică și de conținutul european. În acest context, Consiliul European a salutat scrisoarea din 20 octombrie 2025 a președintei Comisiei privind clima și competitivitatea.

(8) Pactul pentru o industrie curată pune totodată accentul și pe un acces mai bun la finanțarea publică și privată, pe o piață energetică a Uniunii integrată și interconectată, care să asigure securitatea energetică, pe promovarea unei economii circulare, pe condiții de concurență echitabile la nivel mondial, inclusiv prin punerea în aplicare efectivă și extinderea mecanismului de ajustare a carbonului la frontieră ([7]) la produsele din aval, pe introducerea unor măsuri de combatere a eludării și a unor măsuri prin care să se abordeze problema relocării emisiilor de dioxid de carbon la export, precum și pe condiții favorizante clare, precum simplificarea procedurilor de autorizare și adoptarea și extinderea tehnologiilor curate, în vederea consolidării avantajului concurențial al Uniunii și a competitivității industriale și a consolidării inovării în Uniune, ținând cont de contextul geopolitic dificil.

(9) Având în vedere obiectivul privind neutralitatea climatică până în 2050, emisiile de gaze cu efect de seră ar trebui să fie reduse, iar absorbțiile ar trebui să fie sporite până în 2040, pentru a se asigura că emisiile nete de gaze cu efect de seră, și anume emisiile după deducerea absorbțiilor, scad la nivelul întregii economii cu 90 % până în 2040 comparativ cu nivelurile din 1990.

(10) Ar trebui să se acorde prioritate reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, completând-o cu creșterea absorbțiilor, inclusiv prin soluții naturale și tehnologice. La elaborarea pachetului de politici post-2030, ar trebui să se acorde atenția cuvenită contribuției reducerii brute a emisiilor în raport cu absorbțiile naturale și tehnologice. Absorbțiile naturale au caracteristici de care ar trebui să se țină seama, cum ar fi structura de vârstă a pădurilor, proporția de soluri organice, variabilitatea naturală și incertitudinile legate de impactul schimbărilor climatice, de perturbările naturale și de modificările metodologiilor. Absorbțiile naturale și absorbțiile industriale vor juca un rol din ce în ce mai important în economia Uniunii în următoarele decenii, având în vedere necesitatea de a echilibra emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră cel târziu până în 2050 și emisiile negative ulterioare. Vor fi dezvoltate stimulente în contextul revizuirii Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([8]) în 2026, ocazie cu care Comisia intenționează să prevadă includerea absorbțiilor permanente de dioxid de carbon interne în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii (denumită în continuare „EU ETS”) pentru a compensa emisiile reziduale greu de redus. Sectorul exploatării terenurilor, al schimbării destinației terenurilor și al silviculturii are de jucat un rol central într-o bioeconomie durabilă și circulară și are potențialul de a oferi beneficii climatice și de mediu pe termen lung, contribuind la tranziția curată a economiei Uniunii și reducând dependențele prin înlocuirea materialelor pe bază de combustibili fosili.

(11) Deși unele politici de susținere au fost deja puse în aplicare și impactul lor este deja vizibil, acest lucru nu este încă valabil pentru toate aceste politici. Comisia ar trebui să își consolideze în continuare inițiativele legate de cadrul favorabil și să depună eforturi să accelereze adoptarea acestora pentru a se asigura că sunt reunite condițiile necesare pentru susținerea industriei europene și a cetățenilor pe tot parcursul tranziției, cu respectarea deplină a dreptului Uniunii.

([6]) Regulamentul (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO_2 pentru autoturismele noi și pentru vehiculele utilitare ușoare noi și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011 (JO L 111, 25.4.2019, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/631/oj).

([7]) Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră (JO L 130, 16.5.2023, p. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

([8]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

(12) Uniunea dispune de un cadru de reglementare pentru atingerea obiectivului climatic pentru 2030. Printre actele legislative de punere în aplicare a obiectivului respectiv se numără Directiva 2003/87/CE, care instituie EU ETS, Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului ([9]), care a introdus obiective naționale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030, și Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului ([10]), care prevede obiective de absorbție netă a dioxidului de carbon pentru sectorul exploatării terenurilor. Pentru a asigura o tranziție lină către schema de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare prevăzută în capitolul IVa din Directiva 2003/87/CE (denumită în continuare „ETS2"), funcționarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii pentru respectivele sectoare ar trebui amânată cu un an și ar trebui să se aplice normele prevăzute la articolul 30k alineatul (2) literele (a)-(e) din Directiva 2003/87/CE. Comisia ar trebui să evalueze modul în care legislația relevantă a Uniunii ar trebui modificată pentru a atinge obiectivul climatic pentru 2040, ținând seama totodată de scăderea capacității absorbanților naturali. Atunci când va elabora cadrul post-2030, Comisia ar trebui să pregătească evaluări detaliate ale impactului, în care să țină seama de propria analiză a planurilor naționale integrate privind energia și clima, de contextul geopolitic, inclusiv de nevoia de a garanta capacitatea Uniunii și a statelor sale membre de a spori și de a consolida rapid capacitatea lor de apărare prin abordarea potențialelor obstacole, fără a se renunța la stimulentele pentru decarbonizarea industrială, de impactul asupra competitivității, asupra IMM-urilor și asupra industriilor mari consumatoare de energie, precum și de impactul asupra costurilor energiei și asupra nevoilor în materie de investiții în toate statele membre și ar trebui să ia în considerare luarea măsurilor necesare, inclusiv elaborarea de propuneri legislative, după caz.

(13) Ar trebui să fie reflectate în mod corespunzător în propunerile legislative respective o serie de elemente menite să faciliteze atingerea obiectivului climatic pentru 2040, cum ar fi: o contribuție adecvată la obiectivul climatic pentru 2040 a creditelor internaționale de înaltă calitate, în temeiul articolului 6 din Acordul de la Paris, din 2036 până în 2040, într-un mod care să fie ambițios, eficient din punctul de vedere al costurilor și în conformitate cu normele contabile ale Acordului de la Paris, incluzând o perioadă-pilot pentru inițierea unei piețe a creditelor internaționale de înaltă calitate și de înaltă integritate din 2031 până în 2035; rolul absorbțiilor permanente interne [precum captarea emisiilor biogene cu stocare de dioxid de carbon (BioCCS) și captarea și stocarea directă a dioxidului de carbon din aer (DACCS)] în cadrul EU ETS, garantându-se totodată integritatea de mediu a EU ETS, inclusiv posibilitatea stocării de CO_2 în afara Uniunii, după caz, sub rezerva existenței unor acorduri internaționale și a asigurării unor condiții echivalente cu cele prevăzute de dreptul Uniunii; și o flexibilitate mai mare și accesibilă între sectoare și instrumente și în interiorul acestora pentru a sprijini o abordare cu un bun raport cost-eficacitate, prin care, de exemplu, realizările statelor membre într-un sector să poată compensa deficitele din alte sectoare în mod eficient din punctul de vedere al costurilor, garantându-se totodată faptul că fiecare sector își aduce contribuția la eforturile făcute și garantându-se că posibilele deficite dintr-un sector anume nu ar fi în detrimentul altor sectoare economice, fără a se aduce atingere posibilității fiecărui stat membru de a se folosi de flexibilități. Atunci când operaționalizează utilizarea creditelor internaționale, Comisia ar trebui să țină seama de necesitatea de a asigura condiții de concurență echitabile între toate statele membre și de posibilitatea de a sprijini parteneriatele strategice ale Uniunii, în conformitate cu interesele Uniunii. Traiectoria actuală a EU ETS ar trebui evaluată cu ocazia viitoarei revizuiri a Directivei 2003/87/CE pentru a se ține seama de obiectivul convenit pentru 2040, într-un mod care să permită o cantitate limitată de emisii după 2039. Comisia ar trebui să ia în considerare în timp util o încetinire a traiectoriei de eliminare treptată a alocării cu titlu gratuit a certificatelor de emisii, începând cu 2028, pentru a sprijini decarbonizarea, investițiile și ocuparea forței de muncă în Uniune, inclusiv prin intermediul unei bănci de decarbonizare industrială și al unei revizuiri a rezervei pentru stabilitatea pieței ([11]), reducând în același timp la minimum riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Pentru a evalua impactul social, cel economic și cel de mediu, cadrul post-2030 ar trebui să se bazeze pe evaluări solide ale impactului. Cadrul post-2030 ar trebui, de asemenea, să promoveze convergența, ținând seama în același timp de echitate, de circumstanțele naționale și de particularitățile statelor membre, inclusiv ale insulelor, ale statelor membre insulare și ale regiunilor ultraperiferice.

(14) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea unui obiectiv climatic intermediar al Uniunii pentru 2040, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

(15) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2021/1119 ar trebui să fie modificat în consecință,

([9]) Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj).

([10]) Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj).

([11]) Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1814/oj).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (UE) 2021/1119

Regulamentul (UE) 2021/1119 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 al doilea paragraf, se adaugă teza următoare:

„Prezentul regulament stabilește, de asemenea, pentru 2040, un obiectiv obligatoriu al Uniunii."

2. La articolul 4, alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În vederea îndeplinirii obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1), obiectivul climatic obligatoriu al Uniunii pentru 2040 este o reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu 90 % până în 2040 comparativ cu nivelurile din 1990.

(4) În perspectiva perioadei de după 2030, Comisia revizuiește legislația relevantă a Uniunii pentru a permite îndeplinirea obiectivului stabilit la alineatul (3) de la prezentul articol și a obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) și ia în considerare adoptarea măsurilor necesare, după caz și pe baza unei evaluări detaliate a impactului, în conformitate cu tratatele.

Comisia continuă să consolideze inițiativele legate de cadrul favorabil și depune eforturi să accelereze adoptarea și punerea în aplicare a acestora pentru a se asigura că sunt reunite condițiile necesare pentru a sprijini persoanele juridice și fizice afectate, cum ar fi industria europeană și cetățenii, pe tot parcursul tranziției, în direcția realizării obiectivelor stabilite la alineatele (1) și (3) de la prezentul articol, a obiectivului privind neutralitatea climatică stabilit la articolul 2 alineatul (1) și a trecerii la o economie neutră din punct de vedere climatic.

(5) În cadrul revizuirii menționate la primul paragraf de la alineatul (4), pentru a facilita realizarea obiectivului stabilit la alineatul (3), Comisia se asigură că următoarele elemente sunt reflectate în mod corespunzător în propunerile legislative:

(a) din 2036, o contribuție adecvată la obiectivul climatic pentru 2040 a creditelor internaționale de înaltă calitate, în temeiul articolului 6 din Acordul de la Paris, de până la 5 % din emisiile nete ale Uniunii din 1990, corespunzând unei reduceri interne a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu 85 % până în 2040 față de nivelurile din 1990, într-un mod care să fie atât ambițios, cât și eficient din punctul de vedere al costurilor, contribuție care să sprijine Uniunea și țările terțe în realizarea unor traiectorii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră care să fie compatibile cu obiectivul Acordului de la Paris de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C și de a continua eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, asigurând integritatea de mediu a respectivelor credite și promovând în același timp poziția Uniunii de lider tehnologic; o perioadă-pilot din 2031 până în 2035 poate fi luată în considerare pentru inițierea unei piețe a creditelor internaționale de înaltă calitate și de înaltă integritate; originea, criteriile de calitate și alte condiții privind achiziționarea și utilizarea unor astfel de credite sunt reglementate în dreptul Uniunii pentru a se asigura că acestea se bazează pe activități credibile și transformatoare în țările partenere cu scopul de a atinge obiective și politici climatice compatibile cu obiectivul pe termen lung privind temperatura prevăzut în Acordul de la Paris, că acestea fac obiectul unor garanții solide care să asigure, printre altele, integritatea, evitarea dublei contabilizări, adiționalitatea, permanența, guvernanța transparentă, metodologiile solide de monitorizare, raportare și verificare, că acestea asigură beneficii conexe economice, sociale și de mediu și garanții privind drepturile omului și au un nivel ridicat de ambiție în ceea ce privește ponderea veniturilor pentru adaptare și ponderea beneficiilor în materie de atenuare cu țările în cauză; atunci când stabilește criteriile de calitate, Comisia ia în considerare, după caz, completarea criteriilor prevăzute la articolul 6 alineatul (4) din Acordul de la Paris pentru a asigura respectarea acestor garanții și cea mai înaltă calitate a creditelor internaționale, în special în ceea ce privește permanența și drepturile omului;

(b) rolul absorbțiilor permanente interne în cadrul schemei stabilite de Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) pentru comercializarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii (denumită în continuare «EU ETS»), pentru a compensa emisiile reziduale greu de redus;

(c) o flexibilitate sporită între instrumente și sectoare și în interiorul acestora, pentru a sprijini atingerea obiectivelor într-un mod simplu și eficient din punctul de vedere al costurilor;

(d) contribuția realistă a absorbțiilor de dioxid de carbon la efortul global de reducere a emisiilor, ținând seama, în același timp, de incertitudinile legate de absorbțiile naturale și asigurându-se că eventualele deficite nu ar fi în detrimentul altor sectoare economice, fără a aduce atingere posibilității ca statele membre să utilizeze surplusul de absorbții naturale pentru a-și compensa emisiile în alte sectoare;

(e) necesitatea de a menține, gestiona și îmbunătăți, după caz, absorbanții naturali pe termen lung și de a proteja și reface biodiversitatea, de a promova bioeconomia durabilă și circulară și de a ține seama de efectele diferențelor legate de structura de vârstă a pădurilor, de variabilitatea naturală și de incertitudini, în special de cele legate de impactul schimbărilor climatice și al perturbărilor naturale în sectorul exploatării terenurilor, al schimbării utilizării terenurilor și forestier;

(f) obiectivele și eforturile statelor membre pentru perioada de după 2030 ar trebui să reflecte un bun raport cost-eficacitate și solidaritate, ținând seama de circumstanțele și particularitățile naționale diferite ale acestora, inclusiv ale insulelor și ale regiunilor ultraperiferice;

(g) cele mai bune și mai recente dovezi științifice disponibile, inclusiv cele mai recente rapoarte ale IPCC și ale Consiliului consultativ;

(h) impactul social, economic și de mediu în toate statele membre, inclusiv din perspectiva obiectivelor de decarbonizare și de competitivitate pentru industria europeană;

(i) costurile inacțiunii și beneficiile acțiunii pe termen mediu și lung;

(j) necesitatea de a asigura și de a sprijini o tranziție care să fie echitabilă și justă, pragmatică și echilibrată din punct de vedere social și cu un bun raport cost-eficacitate pentru toți, ținând seama de diferitele circumstanțe naționale și acordând o atenție deosebită efectelor asupra prețurilor de consum, asupra sărăciei energetice și asupra sărăciei din perspectiva transporturilor, precum și regiunilor și sectoarelor, inclusiv capacității lor de investiții, întreprinderilor mici și mijlocii (IMM), fermierilor și gospodăriilor vulnerabile afectate de tranziția către neutralitatea climatică;

(k) simplificarea și reducerea sarcinii administrative, neutralitatea tehnologică, rentabilitatea, eficiența economică și securitatea economică;

(l) combaterea schimbărilor climatice ca motor al investițiilor și inovării, precum și al creșterii competitivității;

(m) necesitatea de a consolida reziliența și competitivitatea globală a economiei Uniunii și de a reduce riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, în special pentru IMM-uri și pentru sectoarele industriale care sunt cele mai expuse relocării emisiilor de dioxid de carbon, inclusiv în ceea ce privește exporturile, astfel încât să se asigure o concurență loială;

(n) cele mai bune tehnologii disponibile, eficiente din punctul de vedere al costurilor, sigure și scalabile;

(o) disponibilitatea și accesibilitatea energiei, securitatea aprovizionării, securitatea energetică și eficiența energetică, inclusiv principiul «eficiența energetică înainte de toate», precum și consolidarea rețelelor și interconexiunilor de energie electrică, în vederea construirii unei veritabile uniuni energetice și a promovării energiei produse pe plan intern;

(p) rolul combustibililor cu zero emisii, al celor cu emisii scăzute de carbon și al celor din surse regenerabile în decarbonizarea transporturilor, inclusiv a transportului rutier după 2030, precum și măsuri concrete pentru a ajuta producătorii de vehicule grele să își atingă obiectivele, ținând seama de conținutul european;

(q) echitatea și solidaritatea între statele membre și în interiorul acestora;

(r) necesitatea de a asigura eficacitatea de mediu și o evoluție graduală în timp, protejând, în același timp, coeziunea socială și asigurând securitatea alimentară și o tranziție justă;

(s) nevoile și oportunitățile de investiții, inclusiv accesul la finanțare publică și privată, precum și sprijin pentru inovare și acces la tehnologii inovatoare în toate statele membre, luând în considerare echilibrul geografic;

(t) evoluțiile internaționale și eforturile întreprinse pentru a realiza obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris și obiectivul final al Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), precum și sprijinul Uniunii pentru partenerii săi în abordarea schimbărilor climatice și a impactului acestora.

(*) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj)."

3. La articolul 4, se adaugă următorul alineat:

„(8) Începând cu 6 martie 2027 și ulterior o dată la doi ani, Comisia evaluează punerea în aplicare a obiectivelor intermediare și a traiectoriilor de decarbonizare stabilite în prezentul regulament și raportează cu privire la acestea, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice, de progresele tehnologice și de provocările și oportunitățile în schimbare pentru competitivitatea Uniunii la nivel mondial. Evaluarea respectivă poate fi însoțită, dacă este cazul, de propuneri legislative."

4. La articolul 11 primul paragraf, se adaugă următoarele litere:

„(c) evoluția provocărilor și a oportunităților pentru competitivitatea la nivel mondial a industriilor europene din toate statele membre, în special a industriilor mari consumatoare de energie și a IMM-urilor;

(d) evoluția prețurilor la energie și impactul acesteia asupra industriilor și gospodăriilor europene;

(e) impactul socioeconomic, inclusiv efectele asupra ocupării forței de muncă;

(f) progresele tehnologice și implementarea tehnologiilor inovatoare în toate statele membre și în toate sectoarele;

(g) nivelul estimat al absorbțiilor nete la nivelul Uniunii în raport cu obiectivele stabilite în prezentul regulament; în cazul în care Comisia constată că nivelul estimat al absorbțiilor naturale nete pentru 2040 diferă semnificativ de ceea ce ar fi necesar pentru realizarea obiectivului intermediar pentru 2040, inclusiv acolo unde diferența respectivă este cauzată de perturbări naturale, Comisia propune, dacă este cazul, măsuri la nivelul Uniunii, inclusiv, dacă este necesar, o ajustare a obiectivului intermediar pentru 2040 în funcție de eventualele deficite și în limitele acestora, și se asigură că posibilele deficite nu vor fi în detrimentul altor sectoare economice;

(h) progresele înregistrate în direcția realizării obiectivelor intermediare stabilite în prezentul regulament;

(i) flexibilitatea pentru statele membre de a utiliza credite internaționale de înaltă calitate pentru a-și îndeplini până la 5 % din obiectivele și eforturile lor pentru perioada de după 2030."

5. La articolul 11, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Raportul Comisiei este însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative de modificare a prezentului regulament, inclusiv a obiectivului intermediar pentru 2040, precum și de măsuri suplimentare de consolidare a inițiativelor privind cadrul favorabil pentru sprijinirea unei puneri în aplicare efective și continue a prezentului regulament, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5), și pentru asigurarea competitivității, prosperității și coeziunii sociale a Uniunii."

Articolul 2

Amânarea intrării în funcțiune a schemei de comercializare a certificatelorde emisii în sectorul clădirilor, în sectorul transportului rutier și în alte sectoare

Intrarea în funcțiune a schemei de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, în sectorul transportului rutier și în alte sectoare, prevăzută în capitolul IVa din Directiva 2003/87/CE, se amână până în 2028. Se aplică normele prevăzute la articolul 30k alineatul (2) literele (a)-(e) din Directiva 2003/87/CE. Dispozițiile articolului 10a alineatul (8b) din Directiva 2003/87/CE se aplică și în 2026.

Articolul 3

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 martie 2026.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	M. RAOUNA